

Op 16 en 23 juni vonden twee jongerengesprekken plaats over Verbeter Breda. Hieronder lees je een samenvatting van het gesprek.

Beeldvorming

Wat goed naar voren komt in het gesprek is het beeld dat de stad heeft over de 'kwetsbare wijken'. Jongeren zijn zich goed bewust van het beeld over die wijken. Maar ze vragen zich wel af of dat beeld wel terecht is. Of mensen met die beelden de wijken waar het om gaat wel goed kennen? Of ze er wel eens komen? Veel van het beeld komt misschien wel uit het verleden. Of is ontstaan omdat bepaalde zaken uitvergroot lijken te worden. 'Onze wijken komen bijna nooit met iets leuks in het nieuws. Andere wijken wel.' 'We zouden in deze wijken meer leuke dingen moeten organiseren en laten zien. Dan verandert vanzelf ook het beeld van de wijk.' 'En de minder leuke dingen worden uitvergroot, terwijl er in die andere wijken vast ook wel eens wat gebeurt'. 'Het zou hier onveilig zijn op straat. Ik loop probleemloos 's avonds over straat met een playstation in mijn rugzak.'

Hoe de wijk eruit ziet

Er is een verschil in hoe wijken eruit zien in Breda. 'Krijgt elke wijk wel evenveel aandacht van de gemeente?' is een vraag. In de Hoge Vught gaat het trouwens iets beter. Dat komt omdat er nieuwe huizen worden neergezet. En er is natuurlijk een hele wijk bijgekomen, de Waterdonken. Maar hoe een wijk eruit ziet wordt ook bepaald door bewoners zelf. Als je door allerlei zorgen geen ruimte in je hoofd hebt om iets voor de wijk te doen, of bijvoorbeeld de gemeente te vragen om iets op te knappen, dan ziet een wijk er vanzelf minder goed uit. Andersom: als jij geen zorgen hebt dan lukt het beter om bij de gemeente aan de bel te trekken als je vindt dat er iets moet gebeuren in je wijk. Wat dat betreft legt de gemeente soms te veel verantwoordelijkheid bij bewoners van een wijk.

Misschien is in een bepaalde wijk niet alles ideaal. Maar mensen zijn wel vertrouwd met de situatie. Voor hen is het normaal. Zij accepteren de situatie.

Op school

Ongelijkheid kan je zien op scholen. Als voorbeeld wordt verteld dat het voor school soms vanzelfsprekend is dat kinderen verslagen kunnen laten uitprinten. Of een laptop kunnen kopen. Of meegaan op schoolreisjes. Maar er zijn kinderen die zelfs niet eens eten mee kunnen nemen, of alleen maar iets dat ze van de voedselbank kregen. Er zijn wel regelingen om dan te helpen, maar de vanzelfsprekendheid waarmee een financiële bijdrage wordt gevraagd valt op onder de jongeren.

Arm en rijk

Er is ook een verschil in de stad tussen mensen die het goed hebben en die het niet goed hebben. Arm zijn betekent overigens niet altijd dat je het slecht hebt. Misschien kan je niet altijd kopen wat je wilt, maar dat maakt je niet persé ongelukkig. Er is ook ongelijkheid tussen mensen die werken en die niet werken. Of die illegaal werken. Dat laatste levert soms meer op. Zo komen we op de vraag of iedereen gelijke kansen heeft op werk. Dan blijkt dat er nog veel discriminatie wordt ervaren bij het vinden van werk of een stage. Er komen allerlei ervaringsvoorbeelden langs. Er zou een meldpunt moeten komen in Breda voor discriminatie.' En ja, waar een wil is, is een weg. Dat klopt. Maar soms moet je met een bepaalde achternaam kennelijk meer wil hebben dan iemand met een Nederlandse achternaam. Na een paar afwijzingen is het best moeilijk om nog gemotiveerd en met een glimlach te solliciteren. En als je werk hebt voelt het soms alsof je jezelf meer moet bewijzen.

Elkaar kennen

Bepaalde culturen kennen elkaar niet genoeg. Mensen zijn onwetendheid over elkaar. Er zijn vooroordelen. We zouden beter kennis moeten maken. Doe dat ook met de scholen. Laat de ene school iets organiseren samen met de andere school. Laat de jeugd mixen. En er zijn in sommige

wijken geen leuke plekken om samen iets te doen. Laatst is er een skatebaan aangelegd, maar eigenlijk met buiten de wijk. Een ander heeft gehoord dat er vroeger meer buurthuizen waren.

Waar woon je later?

Zou je later in de wijk willen wonen waar je nu woont? Een paar antwoorden dat ze het er nu wel naar de zin hebben, maar dat ze er even goed over zouden nadenken als ze kinderen krijgen. Andere geven aan juist wel in de wijk te willen blijven wonen. Bijvoorbeeld omdat ze de wijk goed kennen. Of omdat hun wijken veel gevarieerder en interessanter zijn dan de rustige witte wijken. Hier leer je meer over het leven en andere culturen.